

Evim yalnızlık hali...

Bahadır Baruter, Galeri x-ist'teki 'Evim, Evim, Güzel Evim' sergisinde, ev içlerindeki yaşamı sorguluyor

ASLI ULUŞAHİN

Bahadır Baruter'in "Evim Evim Güzel Evim" sergisindeki, üst/orta sınıfı yansıttığı resimlerinde, güzel mobilyalı fonlarda, odakta kadınlar var. Bazen de çocuklar.

Kocaman gözlerinde türlü ifadelerle, göz göze geldikleri izleyiciye soruyorlar: O bildik eşğin ardındaki yaşam, sahiden güzel mi?

"Belki de güzel değildir" diyor Baruter:

"İlişkinin aileye dönüşmesi, evlilik, çocuk sahibi olmak, konforlu yaşam.. Reklamlarda, dizilerde bunların pozitif olduğu gösterilir. Ama o konforun içinde, can acıtıcı, evhamlı, depresif, tedirgin, hatta tekinsiz bir hal vardır. Çünkü o her an kırılabilir. Adam başka bir yere gidebilir, kadın yorulabilir, manevi olarak ev yıkılabilir. Çocuk ora-

dan 'büyük adam' olarak çıkmayabilir. Bütün bunların sebebi de yine o evdir."

Odakta kadınların olmasının iki nedeni var.

Baruter'e göre, huzur, güven, kendini koruma arayışı ve daha güzel olmaya yönelik kişilik dünyasıyla, evin ruhunu kadınlar temsil ediyor.

Diğer tarafta "Kadın, büyük yük bir mutluluğa, başarıya, özgüvene ulaştığını düşündüğü noktada; genç kızlığından beri yönetildiği o finale gelinliğiyle vardığında ve bir evin kadını, bir kocanın eşi, bir çocuğun annesi olduğunda, aslında bizim bilmediğimiz büyük bir yükün, sorumluluğun, endişenin de sahibi oluyor."

Ev içlerindeki yaşamın artık pek güzel olmamasının sorumlusu yaşadığımız çağ. Bahadır Baruter, evlerin artık ihtiyaçlarla değil, özelemlerle süslendiğini söylüyor:

"Yapay çiçekler arasında, zoraki bir tabiiyet arayışı. Manzarayla avunuyoruz. Manzara bizim için ancak parayla satın alınabilecek bir özlem. En güzel yerlerde bile aslında hapisanedeyiz. Dolayısıyla ev azap, ev yalnızlık."

hanedeyiz. Dolayısıyla ev azap, ev yalnızlık."

Bu çağ, elbette, mutsuzluğu bastırarak önlemler de geliştiriyor:

"Antidepresanlar, alışveriş merkezleri, şahane bir araba... Yaralarımızı örtecek olağanüstü dev plasterler var. Biz bunları birbirimiz için üretiyor ve birbirimizin üzerinde çok beğeniyoruz."

Bahadır Baruter eserlerini günde 15 saat çalışarak, kerelerce çizilen ayrıntılı eskizlerden son haline gelene kadar, uzun bir süreçte tamamlıyor. İşte, "Düşten alınmış fotoğraflar yaratmak. Hem masalsi, hem rüyalı, hem de bir tiyatro sahnesiyle karşı karşıya kalınmış gibi sahici".

Belli ki, resimlerindeki psikanalitik boyut, hikâyeyi aktarırken, düş ile gerçek arasında kurduğu bu bağla oluyor.

Anlatım tonunu ise "yumuşak ve zarif" diye tarif ediyor ressam. Ne ki, "Michael Haneke filmlerindeki gibi sinsî bir gerilim" tablolarındaki o bakışlardan taşıp, karşısındakinin içine işliyor.

"Evim Evim Güzel Evim" sergisi, 24 Mayıs'a kadar İstanbul Nişantaşı'nda Galeri x-ist'te. (<http://www.artxist.com>)